

32. neděle v mezidobí

8. listopad 2015

číslo 45.

ročník X.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Kéž pronikne k tobě má modlitba, nakloň svůj sluch k mému volání, Hospodine!

1. čtení: 1 Král 17,10-16

2. čtení: Žid 9,24-28

Ev.: Mk 12,38-44

Žalm 146 Duše má, chval Hospodina!

Dopis prezidenta a ředitele Arcidiecézní Charity Olomouc ke sbírce na Charitu

Bratři a sestry, příští neděli 15. listopadu proběhne v našich kostelích tradiční sbírka na Charitu. Charitní dílo je podstatnou částí služby církve a je i přirozeným projevem osobní víry každého křesťana. „Víra bez skutků je mrtvá“. Peníze získané díky každoroční sbírce

jsou nezbytné k zabezpečení pomoci tam, kde na tuto práci není možné získat prostředky jinou cestou. Váš dar je tak Vaším přímým osobním podílem na charitní službě lásky potřebným.

Rádi bychom se s Vámi podělili o několik novinek v naší službě. Na Haiti se nám podařilo po dlouhé době vybavit jídelnu školy v Baie de Henne, ve vesnici s 3000 obyvateli, která leží v nejzaostalejší části země. Děti už nemusí při obědě, který je často jediným jídlem za den, sedět na zemi nebo na betonových blocích, ale mohou jíst na židlích a u stolů. Koordinátorka pomoci pro Haiti letos při své misijní cestě zajistila zdravotnickou prohlídku pro 400 dětí.

Řada z nich dostala první pomoc a léky, které je zbaví střevních parazitů.

Na Ukrajině se zase podařilo v několika sirotčincích zařídit kombinované vytápění pomocí kotlů na plyn a dříví, aby nebyli závislí na nejistých dodávkách drahého plynu. Na pomoc lidem postiženým válečným konfliktem jsme zajistili několik kamionů materiální pomoci a dále psychologickou a posttraumatickou pomoc obětem nebo pozůstalým.

Snažíme se svým dílem přispět k řešení situace uprchlíků. V jižní části diecéze spolupracujeme s Policií ČR na pomoci uprchlíkům na cestě. Několik dodávek pomoci jelo přímo na místa v Maďarsku, Rakousku, Slovinsku a Chorvatsku. Pomáháme organizovat výjezdy dobrovolníků, bez kterých si na některých místech v zahraničí situaci téměř nedokáží představit.

V naší arcidiecézi pracuje 28 Charit a Hospic na Sv. Kopečku, které provozují na dvě stě sociálních a zdravotních služeb, jejichž prostřednictvím pomáháme více než dvaceti tisícům potřebných spoluobčanů. Tuto práci zabezpečuje tisíc pět set zaměstnanců a velké množství dobrovolníků.

Těší nás, že v minulých měsících vzniklo několik farních středisek Charity. Jsme velmi vděční vám, dobrovolníkům, kteří přispíváte svou službou, modlitbami, finančními nebo hmotnými dary.

Prosíme, abyste podle svých možností přispěli příští neděli na Charitu, protože se bez Vaší pomoci neobejdeme.

Děkujeme a Pán Bůh zaplat' všem štědrým a ochotným dárcům. Budeme na vás pamatovat při mši sv. v každé úterý v 7.30 h.

P. Bohumír Vitásek, prezident Arcidiecézní charity Olomouc
Václav Kepřt, ředitel Arcidiecézní charity Olomouc

KOUTEK PRO DĚTI

9. Pán Ježíš učí učitele

V městě Jeruzalémě žili vzdělaní mužové. Poctivě četli Písmo svaté a zkoumali, jak Pán Bůh jednal v jejich národě. Potom podle toho vyučovali ostatní Izraelity. Na své znalosti byli pořádně pyšní a připadali si velice důležití. Přáli si, aby je za to všichni obdivovali. Říkalo se jim farizeové. Na ulicích Jeruzaléma mezi sebou rádi diskutovali o víře a náboženství.

Když přišel Pán Ježíš se svými učedníky k jednomu takovému hloučku a přidal se k rozhovoru, jeden farizeus - vážený učitel Zákona - se na Ježíše zvědavě podíval. Neznal ho, ale líbilo se mu, jak Pán Ježíš umí věci vysvětlovat. Viděl, že Ježíšovým slovům rozumějí vzdělaní i obyčejní lidé. Rozhodl se tedy, že Ježíše vyzkouší, a dal mu velice těžkou otázku. Víš, co se ho zeptal? (...) „Které přikázání je nejdůležitější?“ Hospodin totiž dal svému lidu přikázání deset, těmto Božím zákonům říkáme Desatero. Pán Ježíš se ale vůbec nepotřeboval rozmýšlet. Když ho jeho tatínek, Bůh Otec, posílal z nebe na zem, dal mu jeden úkol; měl vším, co dělal, vysvětlovat právě to nejdůležitější přikázání. Co myslíš, že to bylo? (...) Měl ukázat lidem, že úplně nejdůležitější ze všeho je naučit se mít rád Pána Boha při všem, co právě dělají; třeba když si hraješ, běháš, jíš, učíš se nebo jdeš spát. Že si máš na něho přes den často vzpomenout, třeba čím bys mu právě teď udělal radost. Že mu večer pěkně poděkuješ za to, co jsi ten den prožil, co jsi viděl, udělal, co už umíš. Že mu před spaním řekneš, že se těšíš na další den s ním. A stejně tak důležité je přát dobré věci každému, koho potkáváš; nejen mamince, tatínkovi a těm, co mají rádi tebe. Ale třeba i dětem ve třídě, se kterými se nikdo nekamarádí. Zeptat se, jestli něco nepotřebují, něco pěkného jim říct. Nebo se stavit za tím, kdo je sám, něco mu přinést. Protože všechny ty lidi ti Pán Bůh poslal.

Co myslíš, byl farizeus s takovou odpovědí spokojený? Byl a Pána Ježíše za ni pochválil. A pak zase pochválil Pán Ježíš farizea za to, že není nafoukaný ani sobecký. Řekl mu, že všichni hodní lidé budou bydlit v Božím království v nebi.

Aktivita: Tento týden dokaž, že máš rád Pána Boha. Urči si ráno a večer aspoň kratičkou dobu, kdy si promluvíš s Pánem Ježíšem o tom, co tě čeká nebo co jsi za celý den prožil. A dokaž, že máš rád i své sourozence, rodiče nebo spolužáky. Buď ochotný, když něco potřebují, rozděl se s nimi o dobroty, které jsi dostal, a usměj se na ně. Neříkej „potom, mně se nechce, až jindy“, ani když tě někdo právě volá od oblíbené hry, filmu nebo knížky.

Modlitba: Dnes mám radost, milý Bože, že tě znám. Že si o tobě mohu vyprávět s těmi, kdo mají rádi tebe i mě. (...) Že jsi udělal tak krásnou trávu, les, vodu, oblohu, zvířátka, aby nám všem bylo spolu dobře. Prosím tě za lidi, kteří se na sebe zlobí, válčí spolu, aby také uviděli, jak je svět krásný, a odpustili si. Amen.

10. Jaký dar Bůh ocení?

Na starého pana faráře se děti v náboženství těšily. Pokaždé měl pro ně malé překvapení. Co to asi bude dnes? Trošku zklamaně protáhly obličej, když uviděly, jak vyndává z kapsy malá červená jablíčka. Voněla ale tak krásně, že za chvíli byla vůně plná třída. Všem se sbíhaly sliny a už natahovali ruce, aby na ně také vyšlo. „Tak sladké a dobré jablko jsem ještě nejedl. Odkud je máte, pane faráři?“ ozývalo se ze všech stran. „Jeden strom roste vzadu na farní zahradě,“ usmívá se kněz. „Mám je od své stařenky. Byla to opravdu chudá žena. V jejím domku nebyly žádné peníze ani sladkosti, ale když jsme my vnoučci za ní z vedlejší vesnice přiběhli, vždycky pro nás měla něco dobrého. Sušenou křížalu, medovou hrušku nebo lískový oříšek. Krásně se usmívala, když nás vzala do náruče, a dala nám na cestu domů taky křížek na čelo. Já jsem měl tato malá jablíčka nejraději. Když jsem se stal knězem, stařenka už nežila, ale větvičku ze starého stromku se mi podařilo naroubovat. A pak jsem stromek přesadil sem do farní zahrady. Pořád mi moji hodnou stařenku připomíná.“

Víš, kdo je to chudý člověk? (...) Má všeho málo - málo jídla, málo oblečení, doma jen pár věcí, žádné hračky pro děti. Nemůže jít a něco si koupit, protože nemá peníze. A tak má často i hlad, je mu zima, nemůže se vykoupat. Dříve bylo takových lidí hodně. Znáš někoho? (...) Kde bydlí? Jak to u něho vypadá? (...) Stejně chudá jako ta stařenka pana faráře byla i jedna žena, která se vypravila pomodlit do jeruzalémského chrámu. Do chrámu nikoho stráž nepustila, pokud nezaplatil. Strážce se uctivě poklonil boháči, který vhodil do misky plnou hrst zlatých peněz. Chudá žena vylovila z kapsy dva drobné peníze a zahanbeně prošla dovnitř. Strážce se pohrdavě usklíbl. Blízko brány seděl se svými učedníky Pán Ježíš. Protože zná i myšlenky lidí, mohl slyšet bohaté, jak si říkají: „Ta trocha peněz mi neubude, ať vidí všichni, i Pán Bůh, jak jsem štědrý.“ A slyšel i chudou ženu, jak dává všechno, co měla ten den na své živobytí. Nic jí nezůstalo. Proto řekl svým učedníkům: „Tato žena dala Bohu největší dar.“ Nebyl to dárek z toho, co měla navíc a nebude jí to chybět. Byl to dar z opravdové lásky k Bohu a ten má největší cenu.

Aktivita: Měl už někdo opravdovou radost z nějakého tvého dárku? (...) A co ty? Chceš jenom drahé dárky, protože je mají všichni, nebo tě potěší každá věc, kterou dostaneš? Učíš se z každého dárku poznávat, že tě druzí mají rádi? Až půjdeš ven, zkus najít krásný kamínek; očisti ho, vylešti a pak se zamysli, komu tím uděláš opravdu radost. A až dárek předáš, nezapomeň poděkovat Pánu Bohu - za toho obdarovaného člověka i za ten krásný kamínek.

Modlitba: Pane Bože, ty od nás nepotřebuješ drahé dárky. Líbí se ti, když máme rádi ostatní lidi a když jim děláme radost tím, co už umíme. Jsi rád, když každou práci dělám tak trochu jako dárek pro tebe - třeba i úkoly do školy. Amen.

Občas na nás přijde temnota

V obtížných dobách často ovládne duši chlad a temnota.

Vypráví se, že jednou jistý mladý mnich požádal o duchovní rozhovor. Trápil ho veliký problém, o kterém si chtěl z hloubi duše promluvit se starým zkušeným řeholníkem. „Otče,“ začal mladík, „myslím, že už nemohu dále zůstat v klášteře. Když jsem sem vstupoval, byl jsem nadšený a přesvědčený o tom, že tu najdu naplnění svého života. Jenže teď už nic z toho necítím. Netěší mě modlitba, práce ani život. Najednou je kolem mě tma. Prostě už nemůžu dál.“

Starý mnich trpělivě naslouchal a dlouho mlčel. Nakonec pokojně řekl: „Rozhlédněte se, bratře. Kolem našeho kláštera se rozprostírají hluboké lesy. Když jsem sem před mnoha lety vstupoval, byly ty lesy ještě neprostupnější. Na mnoha místech to byla opravdová džungle. Dobře si vzpomínám, jak mě jednou poslali za nějakým nemocným. Vyrazil jsem odpoledne. Když jsem se chystal na zpáteční cestu, už se stmívalo. Když jsem došel k lesu, byla už neprostupná tma, a já nemohl najít cestu. Věděl jsem, že klášter už musí být docela blízko, jenže noc byla tak černá, že jsem v té houštině začal opravdu bloudit. Už mi zbývalo jen jedině!“

„Jistě jste se začal modlit,“ vpadl mu mladý mnich horlivě do řeči.

„Posadil jsem se,“ odpověděl starý páter, „a nedělal jsem vůbec nic. Prostě jsem jen počkal, dokud nezačala svítat. Pak už jsem bez problémů našel cestu ke klášteru. A vy také nic nedělejte, příteli, nedělejte teď vůbec nic. Posadte se a počkejte si, až se rozjasní.“

Přeji vám, kteří procházíte svou životní temnotou, abyste si dokázali trpělivě a s důvěrou v Boha počkat na světlo nadcházejícího dne.

Ježíš řekl: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života. To světlo svítí v temnotě, ale tma je nepohltila.“ (srov. Jan 8,12; 1,5)

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 8. 11. do 15. 11. 2015

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
32. neděle v mezidobí 8. 11.	Hustopeče	8:00	Za † Zdeňka Indrucha, rodiče a sestru
	Špičky	9:30	Ke cti sv. Huberta a za živé a † myslivce ze Špiček
Pondělí 9. 11. <i>Posvěcení lateránské basiliky, svátek</i>	Heřmanice	16:30	Za živou rodinu Michalíkovu s prosbou o ochranu Panny Marie a vedení Duchem sv.
Středa 11. 11. <i>sv. Martin Tourský, památka</i>	Černotín	16:30	Za † Ludmilu Hýžovou, manžela, 3 syny, dvo a živou rodinu
Čtvrtek 12. 11. <i>sv. Josafat, památka</i>	Bělotín	16:30	Za † Matěje Greše, živou a † rodinu a dvo
Pátek 13. 11. <i>sv. Anežka Česká, památka</i>	Hustopeče	16:30	Za † Vojtěcha Gõgha, rodiče a živou rodinu, † Marii Stoklasovou, manžela, sourozence a dvo
			Za † Miladu Kalichovou a za † rodiče Váňovy, 2 dcery, 4 zetě, za syna Antonína, za živou rodinu a za rodiče Konečné a 3 syny
Sobota 14. 11. <i>sv. Rufus</i>	Špičky	16:00	Za Radmilu Vašinkovou, tchána Josefa Vašinku a živou a † rodinu Vašinkovu a Nekorancovu
33. neděle v mezidobí 15. 11. <b style="color: red;">Sbírka na Charitu	Hustopeče	8:00	Za † Josefa Horáka, vnučku Aničku, bratry, rodiče a dvo
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky

Ohlášky:

- ✓ Děkanátní kalendář za rok 2015 je možné si zakoupit v sakristii za cenu 55 Kč.
- ✓ Společenství mládeže se sejde v pátek 13. 11. v
- ✓ Při příležitosti začínajícího roku milosrdenství, který vyhlásil papež František, jste zváni na duchovní obnovu s misionářem a knězem P. Peterem Krenickým, která se uskuteční 21. 11. 2015 v Kongresovém centru ve Zlíně. Motto je „Kdo je můj bližní?“ Součástí programu je benefiční koncert pro Ukrajinu. Vystoupí sbor Cantica Laetitia společně s komorním orchestrem Bohuslava Martinů Zlín.

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.